

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

ស៊ីម៉ែន់ត៊ែ ៩០០

ករណី-ករឡិយាល់

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

សិរីពេះត្តិ ៩០០ អាល់-អ្នខីយ៉ាត់

"អាល់-អ្នខីយ៉ាត់" ប្រចាំ "អាជ្ញានេយ្យសីក" មាន ៩៩ អាយុរៈ ។

សិរីពេះត្តិ ៩៤ យោលតាមលេខរៀងដែលអល់ទេរោះហ្មាប់ អល់ទេរោះហ្មាប់ និងជាក់សិរីពេះត្តិនេះចុះមកនៅឯមាត់កាស ។

មតិផល - ប្រសិទ្ធភាព

១ - ابُنْ بَابَوِيهِ: يَأْسِنَادِهِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ حَالِدٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، قَالَ: «مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْعَادِيَاتِ وَأَدْمَنَ قِرَاءَتَهَا بَعْثَةً اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَعَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَاصَّةً، وَكَانَ فِي حَجَرِهِ وَرُفْقَائِهِ». (ثواب الأعمال جزء: ١ صفحه: ١٢٥ ، البرهان في تفسير القرآن جزء: ٥ صفحه: ٧٣١ حديث ٩٩ / ١١٨٣٦)

1. អីបន្ទុ បាតាអីហ្មាំ[មានប្រសាសន៍]យោលតាមបណ្តាញតែមានលោក តមកពី សិរីត្រូវម៉ាន ឬនីមួយៗ តមកពី អាបី អាប់ខ្ពលទេរោះហ្មាំ ដែលមានចំណាំ "អ្នកណាស្សីត្រូវពេះត្តិ" [៩០០] អាល់-អ្នខីយ៉ាត់បានម្ចាស់ទេរោះហ្មាំនឹងត្រូវអ្នកនោះ៖ នៃប៉ុណ្ណោះ ជាមួយអាមីរុល-មុមិនីន ត្រូវដំឡើងដែលមិនមែនអាមីរុល-មុមិនីន នឹងការពារអ្នកនោះ៖ ជាមិត្តបស់អ្នកនោះ៖ ១" (125) (ثواب الأعمال: ١٢٥)

២ - وَقَالَ الصَّادِقُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «مَنْ قَرَأَهَا لِلْحَاجِفِ أَمِنَ مِنَ الْحَوْفِ، وَقِرَاءَتَهَا لِلْجَائِعِ يُسْكِنُ جُوعَهُ، وَالْعَطْشَانِ يُسْكِنُ عَطْشَهُ، فَإِذَا قَرَأَهَا وَأَدْمَنَ قِرَاءَتَهَا الْمُدْبِيُونُ أَدَى اللَّهُ عَنْهُ دَيْنَهُ يَأْدُنَ اللَّهَ تَعَالَى». (خواص القرآن: ١٥ «محظوظ»). (البرهان في تفسير القرآن جزء: ٥ صفحه: ٧٣١ حديث ٩٩ / ١١٨٣٩)

2. អាល់-ស្រីខីក[មានចំណាំ] មានចំណាំ នឹងបាត់កំយឆ្នាំ ១ បើស្សីត្រូវពេះត្តិនេះប្រព័ន្ធ នឹងកម្មាធិការប្រព័ន្ធ ១ បើស្សីត្រូវពេះត្តិនេះប្រព័ន្ធ នឹងកម្មាធិការប្រព័ន្ធ ១ បើត្រូវតែស្សីត្រូវពេះត្តិនេះប្រព័ន្ធ ចំណាត់ថ្នាក់បំណុលនោះ អាស្សីយការអនុញ្ញាតបស់អល់ទេរោះហ្មាំ ១ (خواص القرآن: ١٥ «محظوظ») (١٥١ شاعر)

៣ - فِي جَمْعِ الْبَيَانِ أَبَيْ بْنِ كَعْبٍ عَنْ أَنَّبَيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَرَأَهَا أُغْطِي مِنَ الْأَجْرِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ، بِعَدَدِ مَنْ بَاتَ بِالْمُرْدَلَفَةِ وَشَهَدَ جَمِيعًا. (تفسير نور الثقلين ج ٥ ص ٦٥١)

3. នៅក្នុង[សារត្រា]មាត្រាមាត្រ អាល់-បាយន ឪបែ ឬន ការអប់មានប្រសាសន៍បានស្សីលុលទេរោះហ្មាំ មានប្រព័ន្ធ នឹង "អ្នកណាស្សីត្រូវពេះត្តិនេះ អ្នកនោះនឹងប្រព័ន្ធនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់បំណុលមុ្យដែលមកការ អាល់-មុស្សីខ្សោលីហ្មាំស្តីគុណដប់ ដែលបានដំត្តានទីនោះ" ១ ត្រូវពេះត្តិ ៩០០ ហ្មាប់ត្រូវបានប្រព័ន្ធ (تفسير نور الثقلين: ٩٠٠)

* * *

*-4 وَ مِنْ (حَوَّاْصِ الْفُرْقَانِ): رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَرَأَ هَذِهِ السُّورَةَ أُعْطِيَ مِنَ الْأَجْرِ كَمْ قَرَأَ الْفُرْقَانَ،

*4. [ដីកស្រី]មកពី[សាត្រា]ខ្លៀវក្ស់ អាល់-គុរអានចារិស្សុលុលឡោះហើយ មានព្រះចនេះថា៖ "អ្នកណាសូត្រិស្សីរោះតួនេះ អ្នកនោះបានដឹងដូចបានសូត្រគុរអានម្មយប់ ។

وَ مَنْ أَدْمَنَ قِرَاءَتَهَا وَ عَلَيْهِ دِينٌ أَعَانَهُ اللَّهُ عَلَى قَضَائِهِ سَرِيعًا، كَائِنًا مَا كَانَ». (خَواصِ الْقُرْآنِ، البرهان في تفسير القرآن أَجْزْءٌ : ٥

صَفَحَةٌ : ٧٣١ حَدِيثٌ / ٩٩ (١١٨٣٧) **

អូកដែលជាតាក់គេប្រើន សូត្រតួរកោះតុលេខេងទៅបានម្ចាប់ជួយព្រៃពីជាតាក់ទេ ។ អល់ឡូវេះហើយអូក
នោះព្រៃប៉ូចពីបំណុល ។ អូកនោះនឹងជួចដើមវិញ (ពេលកីត្តានបំណុល) ។ (البرهان في تفسير القرآن)

* * *

*5- وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آتَاهُ): «مَنْ صَلَّى بِهَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ عَدَلَ ثَوَابُهَا نِصْفُ الْقُرْآنِ،

*5. វិស្វែលទេរ៉ា៖ ហើយមានព្រះវចន់បាន "អ្នកណាស្ត្រទុកតែ ដីស្ថាប់ ជាមួយស្មើកៅ់ត្រូវនេះ អ្នកនោះបានរង្វាន់ស្មើនឹងពាក់កណ្តាលគ្នារាងន[ដោយស្មើកៅ់ត្រូវនេះ]។

٩٩ وَ مِنْ أَدْمَنَ قِرَاءَتِهَا وَ عَيْنِهِ دَنِيْنَ أَعْانَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى فَصَائِهِ سَرِيعًا». (البرهان في تفسير القرآن الْجَيْرَةُ : ٥ صَفَحَةُ : ٧٣١ حَدِيثٌ

** (11838/

អ្នកដែលជាប់បំណុលប្រើន ហើយកនោះសូត្រសិរីកៅ:តួនេះជាទម្ងាប់ អល់ទេរាជៈហូវីនីងដូយអ្នកនោះពួរ
ភាប់សងគ្រោច (البرهان في تفسير القرآن) ១"

--၄၂၁. ၅၂၁. ၄၂၁

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ເຜົຍຮູ່ຕະຫຼາມອລ່ວເຖິງກະບົງ ຕະຫຼາມກະບົງເມືດຕະພັນ ຕະຫຼາມກະບົງເມືດຕະພັນ

១. [អញ្ជូនស្របច]នឹងអាជារនេយ្យសិកដីផ្លូវកំ
 ២. នឹងការបង្កើតផ្តាស្ថិនជោយប៊ែនទីច
 ៣. នឹងបណ្តាញអ្នករាយលុកនាទេលព្រលីម
 ៤. ដែលធ្វើឲ្យហូយធ្លូលីក្នុងការរាយលុកនោះ
 ៥. ដែលលុកលុយចូលកណ្តាលប្រជុំដន ក្នុងការរាយលុកនោះ។

وَالْعَدِيَّتِ ضَبْحًا

فَالْمُورِيَّةِ قَدْحًا

فَالْمُغَيَّرَاتِ صُبَحًا

فَأَثْرُنَ بِهِ نَقْعًا

فَوَسْطَنْ بِهِ جَمِعًا

៦. មនុស្ស[ដែលគ្មានការចេះដឹង]អកត្យ ចំពោះ
ព្រះម្ងាត់ខ្លួន
៧. ខ្លួនគេធ្វាល់ជាសាក្សីនៃរៀងនោះ
៨. ការពិតគេប្រើប្រាស់ប្រភាក់លើខ្លួនឯងណាស់ ។
៩. គេមិនដឹងទេបុ ពេលអ្នដែលនៅក្នុងផ្ទះត្រូវដើរ
ឡើង
១០. អ្នដែលមាននៅក្នុងប្រើប្រាស់បីកម្រិត យើង ?
១១. ការពិត ថ្មីនោះ ព្រះម្ងាត់ពួកគេប្រើប្រាស់
ពួកគេចូរាស់ ។

إِنَّ الْإِنْسَنَ لِرَبِّهِ لَكَوُدٌ ⑥

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ⑦

وَإِنَّهُ لِحِبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑧

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثَرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ⑨

وَحُصِّلَ مَا فِي الْصُّدُورِ ⑩

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخِيْرٌ ⑪

អធិប្បាយអាយ្ច័ត្ត ៩-៩៩

١- عَلَيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ أَحْمَدَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلَيٍّ بْنِ أَبِي حَمْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ”وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا * فَالْمُرِيَّاتِ قَدْحًا“، قَالَ: «هَذِهِ السُّورَةُ نَزَّلَتْ فِي أَهْلِ وَادِي الْيَابِسِ».

١. អ្នលី ចិន អូបរុបីម មានប្រសាសន៍[នៅក្នុងតាប់សុវត្ថិមី] ៗ យ៉ាក់ហ្មារ ចិន អាស្ស័ម្ងាត់ បាននិយាយ
ប្រាប់យើងតមកពី អ្នបែខ្ពលទេរាជៈហ្មា ចិន មួសា តមកពី អាល់-ហ្មាសាន់ ចិន អ្នលី ចិន អាបី ហាំសាត់
តមកពីខេត្តកោក តមកពី អាបី បានស្រែៗ តមកពី អាបី អ្នបែខ្ពលទេរាជៈហ្មា ។ ព្រះអង្គមាន
ចំនេះអំពីប្រះបន្ទូលអល់ទេរាជៈហ្មា [៩០០:៩] [អញ្ជស្សិច]នឹងអារ៉ានេយ្យសីកដីផ្ទិក [៩០០:៧] នឹង
ការបង្កើតភ្នាក់ក្រើងដោយប៉ែន្ទិច ៗ "ស្តីពេល៖ ៩០០ នេះបីកម្រិតដឹងអំពីអ្នកស្រុកប្រក អាល់-យោបីស ។"

قَالَ: فُلْتُ: وَمَا كَانَ حَالُهُمْ وَقِصَّتُهُمْ؟ قَالَ: «إِنَّ أَهْلَ وَادِي الْيَابِسِ اجْتَمَعُوا اثْنَيْ عَشَرَ آلَّفَ فَارِسٍ، وَتَعَاقَّدُوا وَتَوَافَّقُوا
عَلَىٰ أَنْ لَا يَتَحَلَّفَ رَجُلٌ عَنْ رَجُلٍ، وَلَا يَجْهُلَ أَحَدٌ أَحَدًا، وَلَا يَفْرَرَ رَجُلٌ عَنْ صَاحِبِهِ حَتَّىٰ يُمُوْتُوا كُلُّهُمْ عَلَىٰ حِلْفٍ وَاحِدٍ، وَيَقْتُلُوا
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) وَعَلِيًّا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، فَنَزَّلَ جَبَرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) عَلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ)، وَأَخْبَرَهُ
بِقِصَّتِهِمْ وَمَا تَعَاقَّدُوا عَلَيْهِ وَتَوَافَّقُوا، وَأَمْرَهُ أَنْ يَبْعَثَ أَبَا بَكْرٍ إِلَيْهِمْ فِي أَرْبَعَةِ آلَافِ فَارِسٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ،

លោកបានថានីមបានទូលោក៖ "តើស្ថានភាពនិងរៀងភេទកោតោដោយណានៅទេ ?" ព្រះអង្គមានចំនេះ:
ថា៖ "ពួកអ្នកស្រុកប្រក អាល់-យោបីស បានប្រមូលទំនេះចំនួនដែលពីរពាន់នាក់ ។ ពួកគេបានសន្យា
ត្រា បានចូលរួម បានយល់ប្រមូលសម្របមាតិត្រាតាមិនប្រើអ្នកណាម្នាក់ប្រជំងឺអ្នកណាម្នាក់ទេ មិនប្រើអ្នកណាម្នាក់ទេ
ម្នាក់បោះបង់ចោលអ្នកណាម្នាក់ទេ មិនប្រើអ្នកណាម្នាក់រំភ័យចោលអ្នកណាម្នាក់ទេ ឬ៖ ក្រាត់ពួកគេទាំង
អស់ត្រាស្តាប់ក្នុងសម្រាប់តែម្នាយ តើស្របចាសម្បាប់រស់លូលទេរាជៈហ្មា ។ មិនប្រើអ្នកណាម្នាក់ទេ
បានចុះមកប្រាប់រស្សិលូលទេរាជៈហ្មា ។ ប្រាប់អំពីរៀងពួកគេនិងការរួមគំនិតត្រា ។ អល់ទេរាជៈហ្មា
ជាក់ព្រះរាជបញ្ញាប្រើរស្សិលូលទេរាជៈហ្មា ។ ចាត់បញ្ញា អាបី បាន ទៅជួបពួកគេជាម្នាយទំនេះបុន

ពាន់នាក់ដែលមានពួកមួបា យើរើននិងពួកអាន់ស្សារ។

فَصَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) الْمِنْبَرَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأُنْصَارِ، إِنَّ جَبَرِيلَ قَدْ أَخْبَرَنِي أَنَّ أَهْلَ وَادِي الْيَاسِ اثْنَا عَشَرَأَلْفَ فَارِسٍ، قَدِ اسْتَعْدُوا وَتَعَاهَدُوا وَتَعَاقدُوا عَلَى أَنْ لَا يَعْدِرَ رَجُلٌ مِنْهُمْ بِصَاحِبِهِ وَلَا يَغْرِيَ عَنْهُ، وَلَا يَحْذِلُهُ حَتَّى يَقْتُلُونِي وَأَخِي عَلَيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، [وَقَدْ] أَمْرَنِي أَنْ أُسِيرَ إِلَيْهِمْ أَبَا بَكْرٍ فِي أَرْبَعَةِ آلَافِ فَارِسٍ، فَحَذَّرُوا فِي مَسِيرِكُمْ، وَاسْتَعِدُوا لِعَدُوِّكُمْ، وَانْهَضُوا إِلَيْهِمْ عَلَى اسْمِ اللَّهِ وَبِرَبِّكُتُهِ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

فَإِنْ كُلَّ الْمُسْلِمُونَ عُدُّهُمْ وَ تَهْيَّوْا، وَ أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ) أَبَا بَكْرٍ بِأُمِّهِ، وَ كَانَ فِيمَا أَمْرَهُ يَهُ أَنَّ إِذَا رَاهُمْ أَنْ يَعْرِضُ عَلَيْهِمُ الْإِسْلَامَ، فَإِنْ بَاْيَعُوكَ وَ إِلَّا وَاقْفُهُمْ، فَاقْتُلُهُمْ مُقَاتِلِيهِمْ، وَ اسْبِ دَرَائِهِمْ، وَ اسْتَبْخُ أَمْوَالَهُمْ، وَ حَسِبْ ضِيَاعَهُمْ وَ دِيَارَهُمْ

ព្រកម្ពស់មានប្បុះប្រើប្រាស់ ត្រូវមន្ទនស្រច និងលុលឡើងហើយ ជាន់ដាក់បញ្ចាល់ អាមី បាកា ដោយ
មានសេចក្តីបង្ហាប់នានា ។ ព្រះអង្គមិនបានដាក់ព្រះបញ្ចាក់ពីរឿងនេះទៅ "ពេលណាលោកដូចបញ្ជីតែ
ពេលនោះចូរលោកប្រកាសអាលំ-អុស្សាមួរព្រកគេប្រាប ។ ដូច្នេះបើព្រកគេព្រមស្ថាប់បង្ហាប់លោក (ដោ
ការប្រសើរ) បុរិនោះទច្ចូរបញ្ចប់ព្រកគេ ។ ដូច្នេះចូរប្រយុទ្ធនឹងយុទ្ធជនព្រកគេនឹងចាប់ខ្លួនព្រកគេ ចាប់
ទ្រព្រកគេ កម្រិចលំនៅដ្ឋានព្រកគេ ។"

فَمَضَى أَبُو بَكْرٍ وَمَعْهُ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ فِي أَحْسَنِ عُدَّةٍ، وَأَحْسَنَ هَيْنَةً، يَسِيرُهُمْ سَيِّرًا رَفِيقًا حَتَّى اتَّهَمُوا إِلَى أَهْلِ وَادِي الْيَابِسِ، فَلَمَّا نَظَرَ الْقَوْمُ تُزُولَ الْقَوْمُ عَلَيْهِمْ، وَنَزَلَ أَبُو بَكْرٍ وَأَصْحَابُهُ فَرِيَّا مِنْهُمْ، خَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ وَادِي الْيَابِسِ مِائَةً رَجُلًا مُدَجَّجِينَ بِالسِّلَاحِ، فَلَمَّا صَادَفُوهُمْ قَالُوا لَهُمْ: مَنْ أَنْتُمْ؟ وَمَنْ أَئْنَ أَقْبَلْتُمْ؟ وَأَيْنَ تُرِيدُونَ؟ لِيَخْرُجَ إِلَيْنَا صَاحِبُكُمْ حَتَّى نُكَلِّمُهُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ أَبُو بَكْرٍ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ لَهُمْ: أَنَا أَبُو بَكْرٍ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ. قَالُوا: مَا أَفْدَمَكَ عَلَيْنَا؟ قَالَ: أَمْرَنِي رَسُولُ اللَّهِ أَنْ أَعْرِضَ عَلَيْكُمُ الْإِسْلَامَ، فَإِنْ تَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ الْمُسْلِمُونَ، لَكُمْ مَا لَهُمْ، وَعَلَيْكُمْ مَا عَلَيْهِمْ، وَإِلَّا فَالْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

ເພື່ອຍປະຕິບໍ່າຮຸດເງື່ອນ ທີ່ ຖົກປະຕິກສູງເຫັນທີ່ມກປະຍຸມຖືກເຕີ ເບີຍຕານຫາ: "ຖົກຊູກຕ້າມັກ
ຜາ ? ມກດີຜາ ? ຜູ້ເມກຕະຕັມູຍເຢັ້ງ ?" ພັນ ຕາກາ ຕານເຫຼົ້າເຕີຜູ້ບຖືກເຕີມູຍບກູ່ຖືກ
ມຸນື່ມູຍບໍ່ໂຮງ ຕັດຕໍ່ຕານນິຍາຍັມູຍຖືກເຕີຫາ: "ຂຶ້ນ ພັນ ຕາກາ ບກູ່ຖືກຮບສ່
ຮົມື່ລຸລເຫຼົກ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ" ຖົກເຕີຕານຫາ: "ເບັດຸ້ມເລາກມກຣກເຢັ້ງ ?" ພັນ ຕາກາ ຕານຫາ:
"ຮົມື່ລຸລເຫຼົກ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ຕານບຕ້າງຢູ່ມກປະກາສຄາລ-ມື່ສູມຜົລ໌ອສ່ເລາກ ທີ່
ຜູ້ໃແລຕູກມຸນື່ມການເຫັນ ອສ່ເລາກນີ້ແລ້ວ ຕານຜູ້ໃແລຕູກເຕີຕານ
ເລາກນີ້ຜົນ໌ຄາສ່ຕູກເຕີໃໄ ຕຸ່ເຫັນເຮັດວຽກເຢັ້ງ ສັນຍາກົມ ພັນ ພູ້ໃແລຜົນ໌ຄາສ່ອສ່
ເລາກ ພູ້ໃແລຜົນ໌ຄາສ່ອສ່ຕູກເຕີໃໄ ຕຸ່ເຫັນເຮັດວຽກເຢັ້ງ ສັນຍາກົມ ພັນ

فَالْأُولُوْا وَ الْلَّاتِ وَ الْعَرَّى، لَوْ لَا رَحْمٌ مَائِسَةٌ وَ قَرَابَةٌ فَرِيَةٌ لَفَتَنَّاكَ وَ جَمِيعٌ مِنْ مَعْكَ قِتَلَهُ تَكُونُ حَدِيثًا لِمَنْ يَكُونُ بَعْدُكُمْ، فَارْجِعْ أَنْتَ وَ مِنْ مَعْكَ وَ ارْبُوْا الْعَافِيَة، فَإِنَّا إِنَّمَا نُرِيدُ صَاحِبَكُمْ يَعْيِيهِ، وَ أَخَاهُ عَلَيِّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ.

ព្រកគេបានថា: "សូមស្បែចលើ អាល់-ឆ្នាត និង អាល់-អូស្ទា (ឲ្យបញ្ជាដី) ហើយត្រកលោកមិនមែនជាសាច់
ឆ្លាតិជិតទេ យើងនឹងសម្ងាប់អស់លោកនិងព្រកដើរឡាមួយអស់លោក ឲ្យទៅជាប្រើដឹងនិទានបស់
ជនជាន់ក្រោយ។ ដូច្នេះអស់លោកត្រូវប៉ុន្មាន លោកនិងព្រកដើរឡាត្រូវបស់លោក ទាន់មាន
សុខភាពណូ ព្រោះយើងចង់បានតែម្ងាស់^{صلوات الله عليه وآله وسلام} របស់អស់លោកនិងបុរី
អាបី តែលិប^{صلوات الله عليه وآله وسلام} ទេ

فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لِأَصْحَابِهِ: يَا قَوْمَ الْقَوْمِ أَكْثَرُ مِنْكُمْ أَصْعَافًا، وَ أَعْدُ مِنْكُمْ، وَ قَدْ نَاتَّ ذَارِكُمْ عَنِ إخْوَانِكُمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَارْجِعُوهُمْ إِلَيْهِمْ لِعِلْمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بَيْتِهِ) بِحَالِ الْقَوْمِ، فَقَالُوا لَهُ حَمِيعًا: حَالَفْتَ-يَا أَبَا بَكْرٍ- قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بَيْتِهِ) وَ مَا أَمْرَكَ بِهِ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ وَ وَاقِعُ الْقَوْمِ، وَ لَا تُخَالِفُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بَيْتِهِ) فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ، وَ الشَّاهِدُ يَرَى مَا لَا يَرَى الْغَائِبُ، فَانْصَرِفْ وَ انْصَرِفْ النَّاسُ أَجْمَعُونَ، فَأَخْبَرَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بَيْتِهِ) بِعِمَالَةِ الْقَوْمِ، وَ مَا رَدَ عَلَيْهِمْ أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ [رَسُولُ اللَّهِ] (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بَيْتِهِ): يَا أَبَا بَكْرٍ، حَالَفْتَ أَمْرِي، وَ لَمْ تَعْلَمْ مَا أَمْرَتُكَ بِهِ، وَ كُنْتَ لِي وَ اللَّهُ عَاصِيًّا فِيمَا أَمْرَتُكَ.

فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَتَّى صَعَدَ الْمِنْبَرَ، فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَا عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ، إِنِّي أَمْرَثُ أَبَا يَكْرَمْشَاهَ أَنْ يَسِيرُ

إِلَى أَهْلِ وَادِي الْيَأْسِ، وَ أَنْ يَعْرِضَ عَلَيْهِمُ الْإِسْلَامَ، وَ يَدْعُوْهُمْ إِلَى اللَّهِ، فَإِنْ أَجَابُوهُ وَ إِلَا وَاقْعَهُمْ، وَ إِنَّهُ سَارٌ إِلَيْهِمْ، وَ حَرَجٌ إِلَيْهِ مِنْهُمْ مِائَتَا رَجُلٍ، فَلَمَّا سَمِعَ كَلَامَهُمْ وَ مَا اسْتَفْبِلُوهُ بِهِ اتَّفَحَ سَحْرُهُ، وَ دَخَلَهُ الرُّعْبُ مِنْهُمْ، وَ تَرَكَ قَوْلِي، وَ لَمْ يُطْعِنْ أَمْرِي، وَ إِنَّ جَبْرِيلَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) جَاءَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ أَنْ أَبْعَثَ إِلَيْهِمْ عُمَرَ مَكَانَةً فِي أَصْحَابِهِ فِي أَرْبَعَةِ آلَافِ فَارِسٍ، فَسِرْ يَا عُمَرُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ، وَ لَا تَعْمَلْ مَا عَمِلَ أَبُو بَكْرٍ أَحُوكَ، فَإِنَّهُ قَدْ عَصَى اللَّهَ وَ عَصَانِي، وَ أَمْرَهُ إِمَّا أَمْرَ بِهِ أَبَا بَكْرٍ.

ព្រះសាស្ត្រ បានឡើងទៅលើវិទិកា ។ ព្រះអង្គភាព បានធ្វើសការ៖ អល់ឡើងខ្លោះហើយ ឬណឹង ឬដីជាមួយ ឬស្រីមីមីយ៉ា ! ខ្លួនបញ្ជាយ អាមី បាការ ធ្វើដំណើរទៅដួបប្រជាករស្អែច្រក អាលប់ - យោបីស ឬប្រកាសអាលប់ - អិស្សាមចំពោះពួកគេ ឬបោកពួកគេមករកអល់ឡើងខ្លោះហើយ ឬដីពួកគេធ្វើយធមកលោក[ជាការប្រសើ] ពុំនោះទិញបញ្ចប់ពួកគេ ។ លោកបានធ្វើដំណើរទៅរកពួកគេ ពួកគេមួយរយនាក់បានចេញមកដួបលោក ។ ពេលលោកបានពួសដីពួកគេនិងអ្និដែលពួកគេតើនិងយកមកប្រជាមនឹងលោក លោកតាង្យប្រជាបញ្ចកគេ មិនអើពីបញ្ច ិនអនុវត្តិតាមបញ្ចានខ្លួន ។ យើបរអីលិត្យលោកបានមកពីអល់ឡើងខ្លោះហើយ ឬជាតុកបញ្ចន អ្នម៉ា ទៅជាដំនឹសលោក ជាមួយបក្សពួកទំនេះរបស់លោកបួនពាន់នាក់ ។ ដូច្នេះ អ្នម៉ា អើយចូរលោកទៅចុះ ក្នុងព្រះនាមអល់ឡើងខ្លោះហើយ ចូរកុំយកតម្លាប់តាម អាមី បាការ អ្និដែលបងបួនលោកបានធ្វើនោះឡើយ ព្រោះលោកមិនស្តាប់ខ្លួនអល់ឡើងខ្លោះហើយ ឬនិងខ្លួនខ្លួន ដូច្នេះ អ្និដែលបងបួនបានដាក់បញ្ចប់ អាមី បាការ នោះដើរ ។

فَحَرَجَ عُمَرُ وَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارَ الَّذِينَ كَانُوا مَعَ أَبِي بَكْرٍ يُقْصِدُونَ فِي سَيِّرَهُ حَتَّى شَارَفَ الْقُومَ وَ كَانَ قَرِيبًا مِنْهُمْ بِحَيْثُ يَرَاهُمْ وَ يَرَوْهُ، فَحَرَجَ إِلَيْهِمْ مِائَتَا رَجُلٍ، فَقَالُوا لَهُ وَ لِأَصْحَابِهِ مِثْلَ مَقَاتِلِهِمْ لِأَبِي بَكْرٍ، فَانْصَرَفَ وَ انْصَرَفَ النَّاسُ مَعَهُ، وَ كَادَ أَنْ يَطِيرَ قَلْبُهُ مَمَّا رَأَى مِنْ عُدَّةِ الْقَوْمِ وَ جَمِيعِهِمْ، وَ رَجَعَ يَهْرُبُ مِنْهُمْ، فَنَزَلَ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فَأَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ) إِمَّا صَنَعَ عُمَرُ، وَ أَنَّهُ قَدِ انْصَرَفَ وَ انْصَرَفَ الْمُسْلِمُونَ مَعَهُ.

អ្នម៉ា ក៏បានចាកចេញទៅជាមួយពួកមួបហើយនិងពួកអាន់ស្រាប់ដែលបានទៅជាមួយ អាមី បាការ បានធ្វើដំណើរតាមផ្លូវតែមួយលុះបានទៅដួលប្រជាករស្អែចំនោះ ដែលនៅនិត្យពួកគេ តាត់អាថមិល យើញពួកគេ ពួកគេក៏អាថមិលយើញតាត់ដើរ ។ មនុស្សមួយរយនាក់បានចេញមកដួបតាត់បាន និយាយជាមួយតាត់និងបក្សពួកគេតាត់ដួចដែលពួកគេបានប្រាប់ អាមី បាការ នោះដើរ ។ ដូច្នេះ អ្នម៉ា បានចាកចេញ ប្រជាករស្អែក៏បានចាកចេញជាមួយតាត់ ។ បេះជួងតាត់ស្រីតែចេញបាត់ពីខ្លួនតាត់ពេលតាត់បានយើញចំនួនពួកគេនិងការប្រជាប់អរុចរបស់ពួកគេ ។ តាត់បានតែតែចេញពីពួកគេ ។ យើបរអីលិត្យលោកបានចុះមកទូលែស្តូលបានឡើងខ្លោះហើយ អំពីអ្និដែលអ្នម៉ាបានធ្វើ ថាតាត់បានចាកចេញ ពួកមួស្តីមីមក៏បានចាកចេញជាមួយតាត់ ។

فَصَعَدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ) الْمِنْبَرَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَ أَنْتَيْ عَلَيْهِ، وَ أَخْبَرَهُمْ إِمَّا صَنَعَ عُمَرُ وَ مَا كَانَ مِنْهُ، وَ أَنَّهُ قَدْ انْصَرَفَ [وَ انْصَرَفَ الْمُسْلِمُونَ مَعَهُ مُخَالِفًا لِأَمْرِي، عَاصِيًا لِقُوَّلِي، فَقَدِيمَ عَلَيْهِ فَأَخْبَرَهُ إِمْشِلَ ما أَخْبَرَ بِهِ صَاحِبَهُ، فَقَالَ: يَا عُمَرُ، عَصَيْتَ اللَّهَ فِي عَرْشِهِ وَ عَصَيْتَنِي، وَ حَالَفْتَ قُوَّلِي، وَ عَمِلْتَ بِرَأْيِكَ،

أَلَا فَبَحَثَ اللَّهُ رَأْيِكَ، وَإِنَّ جَبَرِيلَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فَدَ أَمْرِنِي أَنْ أَبْعَثَ عَلَيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فِي هُؤُلَاءِ الْمُسْلِمِينَ، وَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ يَفْتَحُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَصْحَابِهِ، فَدَعَاهُ عَلَيْاً (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَأَوْصَاهُ إِمَّا أَوْصَى بِهِ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَأَصْحَابَهُ الْأَرْبَعَةَ آلَافٍ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ اللَّهَ سَيَفْتَحُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَصْحَابِهِ.

فَخَرَجَ عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَ مَعَهُ الْمُهَاجِرُونَ وَ الْأَنْصَارُ، فَسَارَ بَهْمَ سَيِّرًا غَيْرَ أَبِي بَكْرٍ وَ عُمَرَ، وَ ذَلِكَ أَنَّهُ أَعْنَفَهُمْ فِي السَّيْرِ حَتَّىٰ خَافُوا أَنْ يَنْقُطُغُوا مِنَ التَّعْبِ وَ تَحْفَى دَوَابُهُمْ، فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَخَافُوا، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ) قَدْ أَمْرَنِي بِأَمْرٍ، وَ أَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ سَيَفْتَحُ عَلَيَّ وَ عَلَيْكُمْ، فَأَبْشِرُوكُمْ عَلَىٰ حَيْرٍ وَ إِلَىٰ حَيْرٍ، فَطَابَتْ نُفُوسُهُمْ وَ قُلُوبُهُمْ، وَ سَارُوا عَلَىٰ ذَلِكَ السَّيْرِ وَ التَّعْبِ، حَتَّىٰ إِذَا كَانَ قَرِيبًا مِنْهُمْ حَيْثُ يَرَوْهُ وَ يَرَاهُمْ، أَمْرَ أَصْحَابَهُ أَنْ يَنْزِلُوا،

وَ سَمِعَ أَهْلُ وَادِي الْيَاسِ يُعْقَدِمُ عَلَيِّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَ أَصْحَابِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنْهُمْ مَا تَرَأَى رَجُلٌ شَاكِرٌ فِي السَّلَاحِ، فَلَمَّا
رَأَاهُمْ عَلَيِّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) خَرَجَ إِلَيْهِمْ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالُوا لَهُمْ مَنْ أَنْشَمَ؟ وَ مَنْ أَيْنَ أَفْبَلَتْمُ؟ وَ أَيْنَ ثُرِيدُونَ؟ قَالَ: أَنَا عَلَيُّ بْنُ أَبِي

طَالِبٍ، ابْنَ عَمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَحْوَهُ، وَرَسُولُهُ إِلَيْكُمْ، أَدْعُوكُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ، وَلَكُمْ [إِنْ آمَنْتُمْ] مَا لِلْمُسْلِمِينَ وَعَلَيْكُمْ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍّ. فَقَالُوا لَهُ: إِيَّاكَ أَرْدَنَا، وَأَنْتَ طَلِبُنَا، قَدْ سَعَانَا مَقَاتِلُكَ وَمَا عَرَضْتَ عَلَيْنَا، [هَذَا مَا لَا يُوَافِقُنَا]، فَخُذْ حِدْرَكَ، وَاسْتَعِدْ لِلْحَرْبِ الْعَوَانِ، وَاعْلَمْ أَنَّا قَاتِلُوكَ وَقَاتِلُوا أَصْحَابِكَ، وَالْمُؤْعُودُ فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ عَدَا ضَحْوَةً، وَقَدْ أَعْذَرْنَا فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ.

فَقَالَ [هُمْ] عَلَيْهِ [عَلَيْهِ السَّلَامُ]: وَيَلَكُمْ تَهَدِّدُونِي بِكُشْرِتُكُمْ وَ جَعِّكُمْ، فَأَنَا أَسْتَعِنُ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ الْمُسْلِمِينَ عَلَيْكُمْ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ فَانْصَرِفُوا إِلَى مَرَاكِيرِهِمْ، وَ انصَرِفَ عَلَيْهِ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] إِلَى مَرَاكِيرِهِ، فَلَمَّا جَاءَ اللَّيْلَ أَمْرَأَ صَحَابَةً أَنْ يُخْسِنُوا إِلَى دَوَاهِكُمْ وَ يُفْضِيُّمُوا وَ يَخْسِنُوا وَ يُسْرِجُوا، فَلَمَّا انشَقَ عَمُودُ الصُّبْحِ صَلَى بِالنَّاسِ بَعْلَسٍ، ثُمَّ أَغَارَ عَلَيْهِمْ بِاصْحَاحِهِ، فَلَمْ يَعْمَلُوا حَتَّى وَطَئُتْهُمْ الْحَسْنَى، فَمَا أَذْرَكَ آخُرَ اصْحَابِهِ حَتَّى قَلَّ مُقَاتِلِيهِمْ، وَ سَيَّ ذَرَارَهُمْ، وَ اسْتَبَاخَ أُهْوَاهُمْ، وَ حَرَّبَ دِيَارَهُمْ، وَ أَقْلَلَ بِالْأَسَارِيِّ وَ الْأَمْوَالِ

وَنَرَلْ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، فَأَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) إِمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَىٰ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَجَمَاعَةُ الْمُسْلِمِينَ،

فَصَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمُبْنَرِ)، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَأَخْبَرَ النَّاسَ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، وَأَعْلَمَهُمْ أَنَّهُمْ يُقْتَلُونَ مِنْهُمْ إِلَّا رَجُلًا، فَنَزَلَ، وَخَرَجَ يَسْتَفْعِلُ عَلَيْهَا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فِي جِمِيعِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى لَفِيهَا عَلَى ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ مِنَ الْمَدِينَةِ، فَلَمَّا رَأَهُ عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) مُقْبِلًا نَزَلَ عَنْ دَابِّتِهِ، وَنَزَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) حَتَّى التَّرْمِهُ، وَقَبْلَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ، فَنَزَلَ جَمَاعَةُ الْمُسْلِمِينَ إِلَى عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) حَيْثُ نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ)، فَأَقْبَلَ بِالْعَنْيَمَةِ وَالْأَسَارِيِّ وَمَا رَزَّهُمُ اللَّهُ بِهِ مِنْ أَنْفُلِ وَادِيِّ الْيَابِسِ».

ثم قال جعفر بن محمد (عليهما السلام): «ما غيم المسلمين مثلها قط إلا أن يكون من حيير، فإنها مثل حيير، فأنزل الله تبارك وتعالى في ذلك و العاديات صبحاً يعني بالعاديات الحيل تعلو بالرجال، و الصبح: صحيحتها في اعتنها و جمعها »فالموريات قدحأ * فالغيريات صبحاً» فقد أخبرنا أنها أغارت عليهن صبحاً.

បន្ទាប់មក យើងត្រូវបាន ចិន មួយក្នុងមាត្រា មានចំណាំ "ពួកមាស្តីមមិនដែលបានគ្រប់ស្ថាមជូន
នេះទេ លើកលែងតែគ្រប់ស្ថាមក្នុងខ្លួន ព្រោះនោះជូនដែលប្រយោជន៍ដែលបានពិនិត្យបាន។
ជូនដែរ៖ អល់ឡាងេះហើយ ពានបើកម្រួចដឹងអំពី ព្រៃននេះថា [៩០០:១] [អញ្ជូនឈរ] នឹងអាជារឱយ្យសីកដែកកំ
មាននំយបាស់លោលជាមួយមនុស្ស ត្រូវកតាមខ្សោយផ្លូវ ហើយត្រូវគេទទួលបាន ។ [៩០០:២] នឹងការ
បង្កើតផ្តាស្រីដែរយប់ទៅដី [៩០០:៣] នឹងបណ្តាញករាយលុកនាថេលប្រាលីម ។ អល់ឡាងេះហើយ ប្រាប់
អស់លោកមាត្រាតុកគេបានវាយលុកពុកគេនៅពេលពុលីម ។"

[فُلْثٌ] : قَوْلُهُ: فَأَثْرَنَ بِهِ نَعْمًا ؟ قَالَ: «يَعْنِي الْحَيْلَ، فَأَثْرَنَ بِالْوَادِي نَعْمًا فَوَسَطَنَ بِهِ جَمِيعًا ». فُلْثٌ: قَوْلُهُ: «إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكُنُودٌ»؟ قَالَ: «لَكُفُورٌ». وَ إِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ»؟ قَالَ: «يَعْنِيهِمَا جَمِيعًا، قَدْ شَهِدَا جَمِيعًا وَادِي الْيَابِسِ، وَ كَانَا لِحَبْتِ الْحَيَاةِ حَرِيصَيْنِ».

ខ្ញុំបានស្រីម៉ា: "[មាននៅយច្ចូល] ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គភាព ឬ [១០០:៥] ដែលធ្វើឲ្យហាយធ្លូលីក្នុងការរោគយលកនៅទៅ? " ព្រះអង្គភាព មានចែនដឹង: "មាននៅយច្ចូលសេវាដែលធ្វើឲ្យហាយធ្លូលីក្នុងប្រកបនោះ។ [១០០:៥] ដែលសុកលុយចូលកណ្តាលប្រជុំដែនក្នុងការរោគយលកនោះ។" ខ្ញុំបានស្រីម៉ា: "[មាននៅយច្ចូល] ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គភាព ឬ [១០០:៦] មនុស្សអភិតត្បូចំពោះព្រះម្ចាស់ខ្លួន? " អីមាគំ បានតបម៉ា: "មិនមានសន្លា។" ខ្ញុំបានស្រីម៉ា: "ចុះ [១០០:៧] ខ្លួនតែម្នាក់បានសាក្សីនៃក្រឹងនោះ? " អីមាគំ បានតបម៉ា:

"អល់ទ្វារៈហុង់^៤ ដែងអំពីបុគ្គលទាំងពីរនាក់នោះ (អាចូ តាការ និង អ្នម៉ារ) ដែលបាន យើង្ហាល់ត្រួតព្រក អាល់-យាតិស ហើយបុគ្គលទាំងពីរនាក់នេះ ល្អាកដីគិតណាស់។"

[فُلْتُ]: قَوْلُهُ: "أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بَعْثَرَ مَا فِي الْقُبُورِ وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ * إِنَّ رَبَّهُمْ كُمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَيْرٌ"؟ قَالَ: «نَزَّلْتِ الْآيَاتَنِ فِيهِمَا خَاصَّةً، كَانَا يُضْمِرُنَّ ضَمِيرَ السَّوْءِ وَ يَعْمَلُنَّ بِهِ، فَأَخْبَرَ اللَّهُ خَبْرَهُمَا وَ فَعَالَهُمَا،

فَهَذِهِ قِصَّةُ أَهْلِ وَادِي الْيَابِسِ وَ تَفْسِيرُ الْعَادِيَاتِ».

នេះគឺជានៅរបស់ពួកអ្នកប្រុកប្រក អាល់-យ៉ាបីស និងសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ស្មើរោះគូ អាល់-អ្នខីយ៉ាត់ ១" (434:2 : تفسير القمي)

* * *

٢- ثم قال علي بن إبراهيم أيضا في تفسير "العاديات صباحاً": أي عدواً عليهم في الصبح، صباح الْكِلَابِ: صُوْنَهَا، "المُؤْرِيَاتِ قَدْحًا" كَانَتْ بِلَادُهُمْ فِيهَا حِجَارَةً، فَإِذَا وَطَّنَهَا سَبَابِكُ الْخَلِيلَ كَانَتْ تَقْدَحُ مِنْهَا النَّارُ، "المُغَيْرَاتِ صُبْحًا" أي صَبَحُهُمْ بِالْعَارَةِ "فَأَتَرْنَ بِهِ نَفْعًا" قال: ثَارَتِ الْعَبْرَةُ مِنْ رُكْضِ الْخَلِيلِ "فَوَسَطْ بِهِ جَمِيعًا" ، قال: تَوَسَّطَ الْمُشْرِكِينَ بِجَمِيعِهِمْ

2. ບັນຫາບໍ່ມີກ ມຸລີ ປື້ນ ຂຸບຮູບໜີມ (ເຄີຍຄຸນຕາບ່ອງສົ່ງຮູ້ມີ) ດາວໜ້າຜູ້ຕະເລະ:ໃຜຣເຄີຍຄຸນຕາບ່ອງເສັ່ງຮບສ
ເລາກ ພຶ້ມ [၁၀၀:၅] [ຂ່າຍສູງໜີ] ສິ້ນກາຕ່າເຮຍງົງສີກົດຜູ້ກໍ ເຕັລຕີ ຖູກສູງຮບສ່ວຽກເຕັມຜູ້ກໍຜູ້
ໄຟຜູ້ຜູ້ກໍຖຸ່ມຢູ່ວາ [၁၀၀:၆] ສິ້ນກາບເຫຼື້ອັນດຸກເກົ່າເປົ້າຍບໍ່:ໂຄງືຈ ເຄີຍຄຸນໂສຸກມານໂປສ ເຕັລ
ນາມໂປສກເສະບໍ່:ໂຄງືຈເລີ້ມໂປສເນາ: ເຕັລເນາ:ກວິ່ງມານັກເກົ່າສິ້ນ [၁၀၀:၇] ສິ້ນບໍ່ມີກວິ່ງ
ບໍ່ມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ ສິ້ນມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ ເຕັລຕີກາກເກົ່າຍຜູ້ກໍເຄີຍຄຸນຕາບ່ອງ
ມານຮັບຮັນ:ຫ້າ: "ຜູ້ລົ້ມບໍ່ມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ ໃຜິ່ນເສະບໍ່ເຕັລ ၏" [၁၀၀:၈] ໃຜິ່ນບໍ່ມີກວິ່ງ
ມານຮັບຮັນ:ຫ້າ: "ຜູ້ລົ້ມບໍ່ມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ ໃຜິ່ນເສະບໍ່ເຕັລ ၏" ສິ້ນມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ
ຜູ້ລົ້ມບໍ່ມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ ໃຜິ່ນເສະບໍ່ເຕັລ ၏" ສິ້ນມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍຜູ້ກໍເຄີຍຄຸນຕາບ່ອງ
ມານຮັບຮັນ:ຫ້າ: "ຜູ້ລົ້ມບໍ່ມີກວິ່ງມານັກເກົ່າຍ ໃຜິ່ນເສະບໍ່ເຕັລ ၏"

”إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكُنُودٌ“، أَيْ كُفُورٌ، وَهُمُ الَّذِينَ أَمْرُوا وَأَشَارُوا عَلَىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) أَنْ يَدْعَ الطَّرِيقَ مَا حَسُدُوهُ، وَكَانَ عَلَيْهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) قَدْ أَخَذَهُمْ عَلَىٰ عَيْرِ الطَّرِيقِ الَّذِي أَخَذَ فِيهِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَعَلِمُوا أَنَّهُ يَظْفِرُ بِالْقَوْمِ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْعَاصِ لِأَبِي بَكْرٍ: إِنَّ عَلَيْاً غَلَامٌ حَدَثَ لَا عِلْمَ لَهُ بِالطَّرِيقِ، وَهَذَا طَرِيقٌ مُسْبِعٌ لَا يُؤْمِنُ فِيهِ السَّبَاعُ، فَمَشَيَا إِلَيْهِ، وَقَالَ لَهُ: يَا أَبَا الْحَسَنِ، هَذَا الطَّرِيقُ الَّذِي أَخَذْتَ فِيهِ طَرِيقٌ مُسْبِعٌ، فَلَوْ رَجَعْتَ إِلَى الطَّرِيقِ؟ فَقَالَ هُمَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «الرَّمَاءُ رِحَالُكُمَا، وَكُفَّا عَمَّا لَا

يَعْنِي كُمَا، وَ اسْمَاعِا وَ أَطِيعَا، فَإِنِّي أَعْلَمُ بِمَا أَصْنَعُ» فَسَكَتَا.

وقوله: ”وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ“، أي على العداوة ”وَإِنَّهُ لَحَتْرٌ لَشَدِيدٌ“ يعني حب الحياة حيث خافوا السباع على أنفسهم. فقال الله عز وجل: ”فَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثَرَ مَا فِي الْبُئْرِ“ و ”خُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ“ أي يجمع ويظهر ”إِنَّ رَبَّهُمْ يَهُمْ يَوْمًا مُبِينٌ لَحَتْرٍ“.

(تفسير القمي أجزاء: ٥، البرهان في تفسير القرآن أجزاء: ٥ صفة: ٧٣٥ حديث ٩٩ / ١١٨٤١ ***)

ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ់ [១០០:៧] ខ្លួនគេធ្វាក់ជាសាក្យីនៃក្រឹងនោះ ពេលតី ភាពជាសត្វវា [១០០:៨] ការពិតគេស្រឡាញ់ប្រការណូខ្មៅដែរកស់ ។ មាននៅយោបាយប្រឡាញ់ដីវិត ដូច្នេះហើយបានជាតុកគេខ្សោច តែ ។ ដូច្នេះអស់ឡាងៗហូ [១០០:៩] មានព្រះបន្ទូលថា [១០០:៩] គេមិនដឹងទេបុ ពេលអីដើលនៅក្នុងផ្ទូរត្រូវដើរបី ទេក្នុង [១០០:១០] អីដើលមាននៅក្នុងទូន្យត្រូវបើកចូលយើង ？ គឺត្រូវប្រមូលនិងត្រូវបង្ហាញចូលយើង ។ [១០០:១១] ការពិតថ្មីនោះព្រះមាស់ពុកគេប្រើបញ្ជាណាពុកគេបូកស់ ។" (439:2)

٣- وَعَنْ ابْنِ أُورَمَةَ، عَنْ عَلَيِّ بْنِ حَسَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: "إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ"، قَالَ: «كَنُودٌ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ).».

3. [ກຍການັດ] ຕີ່ ຜູບຖ ແກ້ວໜ້າສູ່ ຕະກຳທີ່ ມຸລິ ບືນ ບາສານ໌ ຕະກຳທີ່ ມຸນໍ້ຊູລເກົ່າບ້ານ ບືນ
ກາເສົ່າງ ຕະກຳທີ່ ພັບ ມຸນໍ້ຊູລເຖິງເກົ່າບ້ານ ປະເທດ: ຂໍ້ມີການປະເທດ: ຂໍ້ມີການປະເທດ:
[900:6] ມະນຸງກອດຕັ້ງເກົ່າບ້ານ ທະ: "ສູ່ກຳທີ່] ກອດຕັ້ງເປັນເຖິງເກົ່າບ້ານ ຢຸລ-
ມະນຸງກອດຕັ້ງ ທົກລາຍເລືອດ" (4/843) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

* ٤- وَرَوَى أَيْضًا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ هُوذَةَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمَادٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ شَمْرٍ عَنْ جَابِرٍ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: سَأَلْتُهُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا؟ قَالَ رَكِضْ لِهَا فِي قَفَالَهَا

*4. ເຕັມກຍາກວາດົກໃຜຮ່ມກົດທີ່ ມາສ່ຽນມາຜິ້ນ ໝາງສາສ່ ຕ່ມກົດທີ່ ຜົບໂຮບິ່ມ ປື້ນ ຜິສບາກໍ ຕ່ມກົດທີ່

អាប់ខ្ពលេឡោបោះប៉ា បីន ហ្វាំមោធ្យ តមកពី អ្នរ បីន សិរីម៉ែ តមកពី យ៉ាង្វោរ បីន យោសីដ្ឋី តមកពី អាបូ
យ៉ាក្តុំហ្មារ ។ صلوات الله عليه وسلام លោក[អ្នកអធិប្បាយ]មានប្រសាសន៍មានធម្មានស្ថារពេ: អង្គ់ពីព្រះបន្ទូល
អល់ឡោបោះប៉ា [៩០០:៧] [អញ្ចក្រច]នឹងអាមោនយុសីកជួគ់ក៏? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "ទីត
សេ:បានពេលច្បាប់" ។

"فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا؟" قَالَ: تُورِي وَقَدْ [فُدِحَ] الْنَّارِ مِنْ حَوَافِهَا

[៩០០:៨] នឹងការបង្កើតផ្តាស្រីដោយប៉ែប៉ែច? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "ផ្តាស្រីបណ្តាលមកពី
ក្រចកសេ:កងទៅដើលប៉ែប៉ែច[នឹងរបស់វិង]" ។

"فَالْمُغَيْرَاتِ صُبْحًا؟" قَالَ: أَغَارَ عَلَيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ صَبَاحًا

[៩០០:៩] នឹងបណ្តាលអ្នករាយលុកនាថេលប្រាលីម? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "អ្នលី
ពុកគេពេលព្រីក" ។

"فَأَثْرَنَ بِهِ نَفْعًا؟" قَالَ: أَتَرْ هُمْ عَلَيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَصْحَابَهُ الْجُنُاحَاتِ حَتَّىٰ اسْتَنَقُوا فِي دِمَائِهِمْ

[៩០០:១៤] ដែលធ្វើឲ្យបាយច្បលីក្នុងការរាយលុកនោះ? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "អ្នលី
ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام បានធ្វើឲ្យពុកគេរបៀបខ្លាំង ដល់ម្នាក់ពុកគេយាមហ្មានបន្ថែន" ។

"فَوَسْطَنَ بِهِ جَمِيعًا؟" قَالَ: تَوَسَّطَ عَلَيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَصْحَابَهُ دِيَارَهُمْ

[៩០០:១៥] ដែលលុករាយច្បលកណ្តាលប្រជុំជនក្នុងការរាយលុកនោះ? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា:
"អ្នលី صلوات الله عليه وسلام និងព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام រាយបំបកបំបាកក្នុំពុកគេ" ។

"إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرِبِّهِ لَكُوْدٌ؟" قَالَ: إِنَّ فُلَانًا لِرِبِّهِ لَكُوْدٌ

[៩០០:១៦] មនុស្សអកត្រូចំពោះព្រះម្នាស់ខ្លួន? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "(មាបី
បាន) មិលគុណព្រះម្នាស់ صلوات الله عليه وسلام ខ្លួន" ។

"وَ إِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ؟" قَالَ: إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلَيْهِ

[៩០០:១៧] ខ្លនគេច្បាប់ជាសាក្សីនៃអ្នរីនោះ? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "ការពិតអល់ឡោបោះប៉ា
សាក្សីនៅលើខ្លួនអ្នកនោះ" ។

"وَ إِنَّهُ لِحِلْتِ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ؟" قَالَ: ذَاكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ. (تأویل الآيات ج ១ ص ៨១២)

[៩០០:១៨] ការពិតគេប្រឡាយប្រការនូវខ្លាំងណាស់? ព្រះអង្គ់ صلوات الله عليه وسلام មានវចន់ម៉ា: "នោះគឺ អាមីរប-

(أویل الآیات 1: 812 " ﴿سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾

* * *

*٥- «إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكُنُودٌ» رَوَى أَبُو مَامَةَ عَنِ الْبَيْهِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنَّهُ قَالَ: أَتَدْرُونَ مَنِ الْكُنُودُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: الْكُنُودُ الَّذِي يَأْكُلُ وَحْدَهُ وَيَمْنَعُ رِفْدَهُ وَيَصْرِبُ عَبْدَهُ.

ពក្យរយ

-បុគ្គលមិលគុណអល់ឡាងេះហ្មាំង (មើល ហ្ម. ៥) ។	១៥
-រឿងកំរបស់ពួកអ្នកស្រុកប្រក អាល់-យោបីស [៩០០:៩-៩៩] ។	១៨
-រួចពីជំពាក់បំណុលគេ [៩០០] ។	៤
-សិរីអំពីបុគ្គលទាំងពីនាក់នោះ [៩០០:៨-៩០] ។	១៨
-សូត្រឡាត់យ្យាន ឡាត់ស្រក ឡាត់ខ្មាប ឡ្យចជំពាក់គេ [៩០០] ។	៣